

zetére, kijelenti, hogy a mai helyzetért a kormány felelős, mert a kivitelben keresi a legfőbb orvosságot, holott ez a lakosság érdekeivel ellentétben áll. Javasolja, hogy a Duna menti államok szocialistái értekezletre jöjjenek össze, amelyen a munkáság helyzetének javítását beszélnék meg. A vitát elhalasztották, majd áttérnek a pártvezetőség megválasztására.

A magyarországi szociáldemokrata párt közgyűlésének a harmadik napján, 22-én, kedden délután folytatták a párt parlamenti frakciójának működéséről szóló jelentések felett való vitát. Több felszólaló után — akik élesen bírálták a pártvezetőség működését — bejelentették a tegnap megejtett választás eredményét, amelynek értelmében a pártvezetőség hivatalos listáján szereplő tagokat választották be az új pártvezetőségbe.

Ezen listán szereplők: *Farkas István, Kabók Lajos, Kéthly Anna, Knittelhoffer Ferenc, Peyer Károly, Propper Sándor, Szakáts József, Vanczák János, Kitajka Lajos, Horovitz Gábor és Katona Sámuel.*

Ezután Katona Sámuel bejelentette, hogy tudta nélkül jelölték őt a vezetőség tagjai közé; ő azonban nem vállalja el a megbízatást, mert a pártvezetőség működésével semmiféle tekintetben sem éri egyet.

Tisza Sándor szólalt fel ezután, aki a földmunkások szervezkedését tette szóvá s ugyancsak a pártvezetőséget vádolta a mulasztásokért.

Az egyik kiküldött indítványára kimondták, hogy ennél a pontnál a vitát bezárják, amire Peyer Károly szólalt fel a zárszó jogán. Beszédében védelembe vette a pártvezetőséget az elhangzott vádakkal szemben. A beszéde folyamán a sértő kifejezések özönével szakították félbe s különösen nagy lett a vihar akkor, amikor Peyer Károly bocsánatot kért a kongresszustól, amiért az előző napon a cipészeket susztereknek nevezte. A hangsúlyban volt a sértés — kiáltották közbe —, nem a kifejezésben. Nincsen joga a hangot kifogásolni annak — válaszolt Peyer —, aki olyan hangot honosított meg itten, amely ezt a kongresszust örök időkre kompromittálta. Peyer azon szavai után, amikor Reichertől kijelentette, hogy nem dolgozik semmi, ismét zajos közbekiáltások és sértő kifejezések hallhatók.

Reichert erre személyes kérdésben szólalt fel és nagy zaj és viharos jelenetek közben jelentette ki, hogy Peyer Károly minden szava hazugság. „Hazug disznó”, kiáltotta a padok közül Peyer felé, amikor is Farkas István az elnöki emelvényről kiáltotta vissza: „Maga ne beszéljen, maga legnagyobb élősdie és poloskája a pártnak!” Állandó viharos zajban próbált válaszolni Peyer Károly Reichert vádjára, megfenyegetve Reichert azzal, hogyha ő beszélni kezd, ő többet is tud mondani.

A többség az elnök kérésére ezután elfogadta a vezetőség részéről benyújtott határozati javaslatokat, amit újabb zajos felháborodással fogadott a kiküldöttek egy része. Klikk-uralom! kiáltották a javaslatot elfogadó többség felé, amire a többség „ezégyen, gyalázat, disznóság, piszkok!” stb. felkiáltással viszonzta a provokációt.

Áttértek ezután a tárgysorozat 3. pontjára, a közszabadságok helyreállítása tárgyában leendő lépések megvitatására. A kérdést Propper Sándor előadó ismertetette. Beszédében azt mondta, hogy Magyarországon nincsen egyesülési, gyülekezési és sajtószabadság; majd azt fejtegette, hogy miképpen kellene az ellenforradalmat likvidálni.

Határozati javaslatot nyújt be, amelynek értelmében a szociáldemokrata párt követeli a közszabadság helyreállítását, az emigránsok hazabocsátását, az internáltak és a forradalmi cselekményeikért elítéltek szabadon bocsátását.

Beszéde után az ellenzék egyik tagja bejelentette, hogy a beszéd hatása alatt elállnak a további ellenzékiekieskedéstől.

A szociáldemokrata kongresszus keddi délutáni ülésén Szeder Ferenc nemzetgyűlési képviselő a mezőgazdasági munkások helyzetéről és a földbirtokreformnovelláról számolt be. Sok felszólalás történt, különösen a vidéki földmunkásszervezetek kiküldöttei részéről. Majd a községi program és a fővárosi választások kérdésére tértek át, amelyet Büchler József ismertett.

Egyetlen tiszai uszoda maradt Szegeden.

Szeged, április 22. (Saját tudósítónktól.) Szeged város tanácsának keddi ülésén ismét szóba került a lebontott tiszai ingyenfürdő ügye. A gazdasági tanácsnok ugyanis bejelentette a tanácsnak, hogy a lebontott fürdőház deszkaanyagának használható részét beszállították a városi anyagraktárba, kikerült azonban az ingyenfürdő anyagából ötven köbméter szálfa is, amelyből valamelyik fűrésztelep elsőrendű deszkát és léceket készíthetne. A mérnöki hivatal ebben az ügyben tárgyalt is már az egyik szegedi fűrészteleppel, amely elvállalja a szálfa feldolgozását köbméterenként 250 ezer korona ellenében. A telep ajánlata szerint az ötven köbméter szálfából huszonnégy köbméter deszka, léce és gerenda lenne. A tanács elhatározta, hogy az ajánlatot elfogadja és az ingyenfürdő szálfaiból épületeit fűrészellet az építendő Tábor-utcai bérház számára. Az ingyenfürdőből tehát ilyenformán bérpalota lesz, ami mindenestre örvendő fejlődést jelent, mert hát a mostani lakásinséges időkben a bérháznak mégis csak nagyobb jelentősége van, mint holmi rozoga fürdőháznak.

Arról azonban ismét nem került szó a tanácsülésen, hogy a lebontott tiszai ingyenfürdőt miképpen pótolja a város. Pedig kétségtelen, hogy Szegeden szükség van arra az ingyenfürdőre két okból is. Először azért, mert a magánfürdők használati díja olyan nagy lesz, hogy azt szegényember nem igen fizetheti meg — a szabadban való fürdés egyébként rendőrhatalósággal tilos —, a második ok pedig az, hogy — tudomásunk szerint Szegeden a most következő nyáron csak egyetlen egy uszoda lesz: a Regdon-fürdő. Tavaly még három volt, a Regdon, a Lőrenc és az Ingyenfürdő. Az Ingyenfürdőt lebontották, a Lőrencből pedig csónak-kikötőt készítenek.

A Regdon-fürdő marad tehát egyedül a porondon, — pardon a Tisza partján, pedig Szegedet valamikor szépen fejlődő fürdővárosnak csufolták. Ez az egy uszoda a fürdőzésre vágyakozó közönséget semmi esetre sem elégítheti ki. Igaz ugyan, hogy a Tiszán szépen kifejlődött már a társadalmi széttagozódás. Külön fürdőházuk van a katonáknak, a postásoknak, a munkásoknak, de azért nagyon sok olyan társadalmi réteg van még a város falai között, amely egyik különfürdővel rendelkező kategóriához sem tartozik.

A fürdőhiánynak pedig csak az lehet a következménye, hogy megnövekszik a szabadban fürdők tábora és — ami ezzel együtt jár, — megnövekszik a Tisza áldozatainak, a vízbe-fultaknak a száma. Véleményünk szerint a város hatóságának pótolnia kellene a lebontott ingyenfürdőt. A tanácsot még mindig meglepik a nagy számok, pedig egy fürdőház ma sem kerül többbe, mint amennyibe a háboru előtt került.

A népfürdő szükséges voltáról írja Frankl Antal gyógyszerész a következő figyelemreméltó sorokat:

Ismeretes a város hatóságának elhatározása, amely szerint az eddigi városi tiszai ingyenfürdőt megszünteti. Az elhatározása az a körülmény készítette a hatóságot, hogy a fürdő alapépitménye oly annyira megrongálódott, hogy rendbehozása tetemes költséget igényelne.

Ha e szomorú hír ma még nem is látszik aktuálisnak, de azzá lesz nemsokára, ha a nyári hőség be fog állani és a fürdőzés ideje elérkezik. Az ingyenfürdő megszüntetése maga után vonja majd a nagyméretű való tiltott szabad fürdést, ami sok emberi áldozatot is követelhet.

A szegény, testileg és lelkileg meggyötört munkásnép egészségének istapolására most még fokozottabb szükség van, mint volt bármikor. A munkásnép egészségének védelmével, testének tisztaságával nemcsak érdemes, de kell is törődnünk, mert a munkásság egészsége kihat az egész társadalomra is. A munkásság egészségét hathatósan védelmezi a rendszeres fürdés.

A nagyon olcsó, vagy teljesen ingyen téli fürdő tekintetében, amugy sem történt kellő időben gondoskodás, ebben már hosszú ideig lemaradtunk.

A gondoskodás eddigelé nem volt több, mint nyáron át a tiszai fürdő ingyen használata, amely bizony egyedül mindig kevés volt,

mert hisz nyáron is előfordul, hogy rossz időjárás esetén hetekig sem lehet a szabadfürdőt igénybe venni s így a szegény néposztály ekkor is mellőzni kénytelen a fürdőt.

De ha már elmulasztottuk a téli ingyenfürdőt létesíteni — egyszerű zuhanyokkal be rendezve — úgy méltán elvárhatjuk, hogy az ország második városa, amely immár egyetemi város lett s ahol kell, hogy a kultúra előre haladjon, ne pedig visszafelé fejlődjék, ne szüntesse meg a hatóság az ingyen tiszai fürdőt.

Szívünk egész melegével kell áldoznunk a nép egészségének s idejekorán gondoskodni arról, hogy az kellő időben rendelkezésre álljon a reászoruló szegény népnek. Az anyagi áldozat, melyet a város közönsége hoz, sokszorosan megtérül, ha kevesbednek a népbetegségek.

A francia kormány válasza a jóvátételi bizottságnak.

Páris, április 22. A Temps jelentése szerint a francia kormány már megadta választát a jóvátételi bizottságnak arra a közlésére, amely a legutóbbi csütörtöki ülésen hozott határozatot tartalmazta. A válaszban a kormány az előrelátott álláspontot fogadta el a szakértők jelentéséről. A francia kormánynak a jelentésről alkotott véleménye nem tér el az angol kormány véleményétől. A francia kormány most bevárja, míg a jóvátételi bizottság meghozza a maga hatáskörébe tartozó döntéseket, hogy ezzel módot nyújtson végleges tervezet kidolgozására. A jóvátételi bizottság ezen döntése után a francia kormány is megállapította a rendszabályokat, amelyekkel a maga részéről élni fog. Tehát most a jóvátételi bizottság egyedül hivatott arra, hogy a szakértők határozatának kellő nyomtatékot adjon.

Páris, április 22. Poincaré miniszterelnök és Barthou, a jóvátételi bizottság elnöke megbeszélést folytattak, amelynek során megállapították, hogy teljesen egyetértenek a szakértői jelentésben foglalt javaslatok végrehajtására vonatkozóan a jóvátételi bizottság részéről kövendő eljárásban.

Az amerikai elnök világbékekongresszust tervez.

Newyork, április 22. Coolidge elnök az Associated Press of Amerika évenként szokásos dejeunerjén kijelentette, hogy amíg a jóvátételi probléma végleges rendezése nincs megállapítva, kezdeményezni fogja egy újabb világbékekongresszus egybehívását, amelynek a fegyverkezés újabb korlátozását és a nemzetközi jog kodifikálása lenne a feladata.

Washington, április 22. A szenátus határozatot hozott, amelyben arra kérte Coolidge elnököt, hogy hívja meg az interparlamentáris uniót, hogy a tanácskozásokat 1925-ben Washingtonban tartsa meg.

A francia-román tárgyalások.

Bécs, április 22. A francia-oláh szanálási tárgyalások, amelyek hasonló kapcsolatra irányultak, mint amely Franciaország és Csehszlovákia között létrejött, igen nehezen haladnak előre. Románia vonakodik egy Csehszlováchiához hasonló szoros szövetség megkötésétől. Ez a szerződés a besszarábiai kérdéssel kapcsolatban áll. Trockij háborús fenyegetéseit Franciaországban nem veszik nagyon komolyan, amire okot ad Vínóevnek a nyilatkozata is, amely szerint a besszarábiai proletárok vére nem ér meg egy háborút.

Csütörtökön

Kaméliás hölgy a szegedi Korzó Moziban.

Cimtablák Jónásnál Szeged, Polgár-utca 8. Telefon 17-02.

Műbutorokat készít Spitzer, Szeged, Margit-utca 12.